

РЕШЕНИЕ

№ 2928

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Елка Атанасова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1804** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Д. К., чрез процесуалния му представител - адв. П. В. от САК, срещу Решение № 1413 от 20.12.2021г., постановено по НАХД № 13210/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 129-и състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332- 007874/15.04.2021г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта, с което на касатора, за нарушение на чл. 6, т.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. и за нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца /пункт 2 и 3/, и е отменено Наказателно постановление № 21-4332- 007874/15.04.2021г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта, с което на касатора за нарушение на чл. 104б, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП е наложено

административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца /пункт 1/.

Съдебното решение се обжалва частта, в която НП е потвърдено, с доводи за неправилност. Сочи се, че районният съд неправилно в мотивите на решението приема, че посочването в АУАН, а след това и в НП на часа на започване на съставяне на акта не води до нарушаване на правото на защита. Доводите са, че часа, който се сочи за час на извършване на нарушенията няма как да бъде правилен, т.к. в същият час е издадена заповед за задържане на лицето-нарушение на императивната разпоредба на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Поддържа се, че не се доказало по безспорен начин къде точно е извършено процесното нарушение. По отношение на т.2 от НП се сочи, че е допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН, тъй като в него не е посочена като нарушена разпоредбата на чл.7, т.1, б.“б“ от Наредба №17/2011г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали /Наредбата/, а разпоредбата на чл.6, ал.1 от ЗДвП, която е обща, бланкетна и препращала към конкретни разпоредби на закона и подзаконовни нормативни актове по прилагането му. Излага доводи, че в обжалваното съдебно решение липсва произнасяне по направените възражения в жалбата, което водело до липса на мотиви на съдебния акт. Иска се отмяна на обжалваното решение и съответно на наказателното постановление, алтернативно, поради липса на мотиви по съществуването на спора, делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, се представлява от адв.М., преупълномощен от адв.В., който поддържа жалбата. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция”, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита решението на СРС за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Установено е в производството пред Софийски районен съд, че на 02.04.2021 г., около 01:00 часа, М. К. управлявал л.а. А. Р. 147 с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от бул. „8-ми декември“ към [улица], като на завоя непосредствено след Автокъща „О.“ автомобилът, който е управлявал загубил сцепление на гумите и занесъл. Това е забелязано от свидетелите К. и Б., които на въпросното място изпълнявали задълженията си като автопатрул към ОПП-СДВР. Непосредствено след това, двамата свидетели тръгнали след автомобила, управляван от К., като включили и светлинен и звуков сигнал. Когато приближили кръстовището, образувано от [улица]и бул. „Д. Ц.“, свидетелите К. и Б. видяли как

автомобилът, управляван от М. К. приближава и преминава през кръстовището при светещ червен сигнал на светофарната уредба. Непосредствено след кръстовището с бул. „Д. Ц.“, след като възприел светлинните и звукови сигнали на полицейския автомобил движещ се след него, касаторът К. спрял. Същият е изпробван за употреба на алкохол с Алкотест Дрегер 7510, като пробата, направена в 01.18 часа, отчела положителен резултата от 1.40 промила. На водача е съставен АУАН за три нарушения, който му е предявен и подписан от него без възражения.

Издаден му е талон за медицинско изследване и същият е задържан и заведен във ВМА, където дал кръвна проба, в която се установило наличие на алкохол с концентрация 1.16 промила.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел извод за законосъобразност на НП в пункт 2 и пункт 3, по съображения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и до ограничаване правото на защита на нарушителя и е спазен материалния закон. По отношение на пункт 1 от НП, съдът е приел, че нарушението по чл.104б, т.2 от ЗДвП е необосновано и недоказано, поради което е отменил НП в тази част.

Настоящият касационен състав намира, че в оспорената част решението на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, изложени в оспорената част на решението, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Същите отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи, притежаващи нужните правомощия за тези действия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност по отношение на пункт 2 – навлизане и преминаване на управлявания от касатора автомобил през кръстовището на [улица]и [улица]при червен сигнал, се установяват по безспорен начин. С тези си действия същият е осъществил административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП. От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво се е състояло нарушението на жалбоподателя, което покрива изцяло състава на чл. чл.6, т.1 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.183, ал.5, т.1 ЗДвП предвижда, че се наказва се с глоба 100 лв. водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването; т.е. не съобразява с поведението си със светлинните сигнали /чл.6, т.1 ЗДвП/. Действително, както се сочи в касационната жалба, конкретното значение на червения сигнал на светофара е уредено в Правилника за прилагане на ЗДвП – чл.37, ал.7, т.1, към който към момента на извършване на нарушението и към настоящия момент препраща и чл.7, т.1, б.“б“ от Наредба № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на

движението по пътищата със светлинни сигнали. В чл.37, ал.7, т.1 от ППЗДвП, е предвидено, че червена светлина на светофара означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът; когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека. Горната разпоредба детайлизира обективната страна и в частност изпълнителното деяние на административното нарушение по чл.183, ал.5, т.1 ЗДвП. Но и така изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и нарушената норма, с оглед което касаторът е имал възможност да организира защитата си. Т.е. не е налице съществено нарушение, което може да обоснове незаконосъобразност на НП на самостоятелно основание.

По отношение на нарушението на чл.5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП, изложено в пункт 3 от процесното НП, съставът на СРС, противно на наведените в касационната жалба възражения, е изложил достатъчно пълни и мотивирани изводи, които настоящата инстанция споделя напълно, поради което препраща към тях.

Не се споделя от касационната инстанция и възражението на касатора, че е налице противоречие относно часовете на извършване на нарушенията. Видно от приложеното към административната преписка НП, в същото е посочено, че „... на 02.04.2021г. около 01:35 часа...“ - т.е. часа не е фиксиран до минута, и са изброени в последователни три точки поредица от нарушения, извършени от касатора. Освен това, от свидетелските показания, категорично се установява, че служителите на ОПП-СДВР са били извън служебния автомобил, когато са забелязали водача да извършва първото си нарушение-поднасяне на автомобила при влизане в завоя. След това са се качили и са последвали автомобила, като са възприели и преминаване на автомобила на червен светофар на конкретно посоченото кръстовище. Житейски нелогично е, при така създалата се ситуация, полицейските служители да засичат по часовник кое действие в коя минута и секунда се случило. Вярно е, че в Заповед за задържане на лице № 3322-441/02.04.2021г. е посочено, че на същата дата – 02.04.2021г. в 01.18 часа, мл.автоконтрольор А. К. е задържал за срок от 24 часа касатора в помещение за временно задържане в 07 РУ-СДВР, но посочения в заповедта начален час на задържането на лицето отразява момента, от който лицето, обект на заповедта е било практически лишено от правото на свободно придвижване, което не изключва извършване на посочените в НП нарушения преди фактическото задържане на М. К..

Предвид горното, настоящият касационен състав намира, че решението на СРС, в частта, в която е потвърдено наказателното постановление по т.2 и т.3 е правилно, постановено в съответствие с материалния закон и като такова следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1413 от 20.12.2021г., постановено по НАХД № 13210/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 129-и

състав, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-007874/15.04.2021г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на М. Д. К. за нарушение на чл. 6, т.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. и за нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца .
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.